

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ ПЕРСОНАЛУ

Гаркуша В.О., Побережна Н.М.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Для успішного виконання виробничих завдань на сучасному підприємстві необхідно, щоб кожне робоче місце було належним чином організоване. Під організацією робочого місця розуміють комплекс заходів, спрямованих на створення найбільш сприятливих та безпечних умов для високопродуктивної праці робітників. Основними складовими організації робочого місця є його оснащення, планування та обслуговування.

Одним із напрямів організації праці, на наш погляд, є вдосконалення умов праці, а саме – зовнішнього середовища, що оточує працівника в процесі виробництва і впливає на його працездатність та продуктивність праці. Фактори, які визначають умови праці та впливають на здоров'я і працездатність людини, поділяють на такі групи:

- соціально-економічні, які мають законодавчу і нормативно-правову базу, що регламентує умови праці;

- психофізіологічні, обумовлені конкретним змістом трудової діяльності, характером праці (фізичне й нервово-психічне навантаження, монотонність, темп і ритм праці);

- санітарно-гігієнічні, що визначають зовнішнє виробниче середовище (температура повітря, шум, вібрація, освітлення), а також санітарно-побутове обслуговування на виробництві;

- естетичні, які сприяють формуванню позитивних емоцій у працівника (архітектурне, конструкторське, обладнання, оснащення, виробничого одягу);

- соціально-психологічні, що характеризують взаємовідносини у трудовому колективі і створюють морально-психологічний клімат [1, с. 142].

Метою наукової організації праці є зменшення ступеня небезпечного впливу умов праці на людський організм, створення умов для збереження працездатності робітника і стабільно високого рівня продуктивності праці. Створення на робочих місцях нормальних умов праці має такі напрями:

- впровадження у виробництво нової техніки, яка забезпечує збереження здоров'я людини;

- застосування нових прогресивних технологій, які сприяють виведенню людей зі шкідливих робочих зон;

- впровадження сучасних засобів техніки безпеки для запобігання виробничому травматизму;

- проведення організаційних, психофізіологічних і соціальних заходів щодо оздоровлення виробничого середовища, забезпечення санітарно-гігієнічних умов, які запобігали би професійним захворюванням.

Література:

1. Махсма М. Б. Економіка праці та соціально-трудова відносини : навч. посіб. / М. Б. Махсма. – Київ. : Атіка, 2015. – 304 с.